

sammen – kan løses på 5 år, men som kræver, at man skal bruge 11 år på tovtrækkerier. Det har jeg meget svært ved at se. Hvis der er problemer, som får lov til at løbe i 11 år, så har jeg meget, meget svært ved at forestille mig, at det ikke går ud over friheden for de studerende.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
Fru Marianne Jelved som ordfører.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne indlede med at understrege til beroligelse for fru Gitte Lillelund Bech, at OECD's statistikker sådan set er ganske uvedkommende i denne her sammenhæng. OECD har som bekendt ingen kompetence i forhold til danske uddannelsesinstitutioner.

Det, der er formålet med CVU-loven, er jo bl.a. at sikre, at vi har kvalificerede og gode uddannelsessteder og efter- og videreuddannelsesmuligheder bredt ud over landet, og jeg tror faktisk, at både Det Radikale Venstre og Venstre er enige om, at det er en god ting, at vi ikke ser en centralisering ske glidende f.eks. omkring de store universitetsbyer. Så derfor CVU-loven.

Jeg er meget glad for og vil gerne kvittere over for ministeren, at – jeg citerer fra lovforslagets bemærkninger:

»Lovforslaget respekterer, at formålet i CVU-loven med dannelsen af betingede CVU'er fortsat er at lede frem til en ubetinget CVU-dannelse.«

Jeg vil meget gerne og inderligt kvittere over for ministeren for, at lovforslaget har fået de bemærkninger. Dermed understøtter man jo det kæmpestore og konstruktive arbejde, der er sat i gang, og som jo allerede nu giver sig udtryk i en udvikling, og ministeren har jo også i lovforslagets bemærkninger nævnt, hvad det er for en udvikling, der er i gang, og hvor langt den er nået, og der skulle ikke skabes usikkerhed omkring det arbejde med lovforslaget. Så det vil jeg gerne sige tak for.

Dernæst vil jeg sige, at det ikke efter De Radikales opfattelse er særlig hensigtsmæssigt at udvide tiden med 2 x 3 år, men vi accepterer, at regeringen ønsker det. Vi accepterer det, og Venstre og fru Gitte Lillelund Bech har jo også gjort rede for, at den politiske forskel, der var, da loven blev vedtaget, altså giver sig udslag på den her måde. Så det vil vi ikke gå op imod, og vi tror også på, at den udvikling, der er sat i gang, vil forløbe stille og roligt, som det har været tanken.

Med hensyn til ændringerne i kravene til de forskellige råd og udvalg accepterer vi også de ændringsforslag, der ligger i lovforslaget. Vi vil være så nemme og medgærlige som overhovedet tænkeligt for at bevare den gode ånd, som ligger her, og som jeg har refereret til. Vi er overbevist om, at de fællesråd, som nu ikke bliver obligatoriske, men frivillige, under alle omstændigheder vil blive etableret. Vi har ikke selv haft noget behov for at ændre på de her forhold, men vi accepterer, at regeringen ønsker det.

Vi er enige i, at det er godt at ændre Danmarks Forvaltningshøjskoles og Skovskolens status som beskrevet, og vi er enige i den finansieringsmodel, regeringen lægger frem. Så vi vil nikke til det hele.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Enhedslisten lavede i maj 2000 et forlig med regeringen og SF om et lovkompleks vedrørende Centre for Videregående Uddannelse, de mellemlange videregående uddannelser og etablering af Danmarks Pædagogiske Universitet.

Kl. 12.25

En af de væsentligste beklagelser fra de borgerlige var dengang, at man nu lavede uddannelsespolitik med snævre flertal og ikke samarbejdede hen over midten. Den tale har en lille bitte smule interessant klang i øjeblikket, vil jeg sige.

Det var et lovkompleks, der handlede om at samle de mellemlange videregående uddannelser, f.eks. seminarie- og sygeplejerskeuddannelser i Centre for Videregående Uddannelse, at indføre en ny professionsbachelorstitel på de mellemlange videregående uddannelser, at samle den pædagogiske forskning i et nyt DPU og så få efter- og videreuddannelse etableret i forbindelse med CVU'erne.

Forliget mellem regeringen, SF og Enhedslisten betød betydelige demokratiske fremskridt i forhold til ministerens oprindelige lovforslag. Undervisere og studerende fik flertal såvel i uddannelsescentrenes udviklingsråd, der skal drøfte udviklingsopgaver, som i de udvalg, der varetager tilrettelæggelsen af centrenes videreuddannelse.

Som det vigtigste og afgørende for Enhedslisten indførtes på den enkelte institution fællesråd med ligelig repræsentation af medarbejdere og studerende, der kan tage fælles emner op til